

32005L0032

22.7.2005

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

L 191/29

ДИРЕКТИВА 2005/32/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 6 юли 2005 година****за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти и за изменение на Директива 92/42/ЕИО на Съвета и Директиви 96/57/ЕО и 2000/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с процедурата, определена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Несъответствията между законовите или административните разпоредби, приети от държавите-членки във връзка с екодизайна на енергоемките продукти, могат да създадат бариери за търговията и да нарушат конкуренцията в Общността и следователно могат да въздействат пряко върху създаването и функционирането на вътрешния пазар. Хармонизацията на националните законодателства е единственото средство за недопускането на такива бариери за търговията и на нелоялна конкуренция.
- (2) Енергоемките продукти имат значителен дял в потреблението на природни ресурси и енергия в Общността. Те имат и няколко други важни въздействия върху околната среда. По-голямата част от продуктите категории, които се намират на пазара на Общността, имат различна степен на въздействие върху околната среда, въпреки че функционалните им характеристики са сходни. В интерес на устойчивото развитие трябва да се насърчава непрекъснатото подобряване на общото въздействие върху

околната среда на тези продукти, предимно чрез идентифициране на основните източници на негативно въздействие върху околната среда и избягване на пренасянето на замърсяване, когато това подобряване не води до прекомерни разходи.

- (3) Екодизайнът на продуктите е решаващ фактор в стратегията на Общността за единна политика за продуктите. Като превантивен подход, предназначен да оптимизира екологичните характеристики на продуктите, без да променя функционалните им качества, той създава истински нови възможности за производителите, потребителите и за цялото общество.
- (4) Подобряването на енергийната ефективност — с една от възможностите, които създава за по-ефективно крайно енергийно потребление — се счита за фактор, допринасящ в значителна степен за постигането на целите за намаляване на емисиите на парникови газове в Общността. Потреблението на електричество е най-бързо нарастващата категория на крайното енергийно потребление и се предвижда да нараства през следващите 20—30 години в отсъствието на каквато и да е политическа мярка за противопоставяне на тази тенденция. Значително намаляване на енергопотреблението, предложено от Комисията в Европейската програма за изменение на климата, е възможно. Изменението на климата е един от приоритетите на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, създадена с Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Пестенето на енергия е най-разходно-ефективният начин за повишаване сигурността на енергоснабдяването и намаляване на зависимостта от вноса на енергоносители. Затова по отношение на енергопотреблението следва да се приемат машабни мерки и задачи.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 30.4.2004 г., стр. 25.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 20 април 2004 г. (ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 319), Обща позиция на Съвета от 29 ноември 2004 г. (ОВ С 38 Е, 15.2.2005 г., стр. 45), Позиция на Европейския парламент от 13 април 2005 г. и Решение на Съвета от 23 май 2005 г.

⁽³⁾ ОВ L 242, 10.9.2002, стр. 1.

- (5) Действия следва да се предприемат през фазата на проектиране на енергоемките продукти, тъй като изглежда, че замърсяването, причинено през жизнения цикъл на продукта, се определя на този етап и повечето от разходите се правят тогава.
- (6) За прилагането на изискванията на Общността за екодизайн към енергоемките продукти следва да се създаде ясна рамка с цел осигуряване на свободното движение на продукти, които отговарят на изискванията, и подобряване на общото им въздействие върху околната среда. Такива изисквания на Общността следва да са съобразени с принципите на лоялната конкуренция и международната търговия.
- (7) Изискванията за екодизайн следва да се определят с оглед на целите и приоритетите на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, включително, когато е целесъобразно, приложимите цели на съответните тематични стратегии на Програмата.
- (8) Настоящата директива се стреми да достигне високо ниво на защита на околната среда чрез намаляване на възможното въздействие на енергоемките продукти, което в крайна сметка ще бъде от полза за потребителите и други крайни ползватели. Устойчивото развитие изисква и да се обърне необходимото внимание на здравето, социалното и икономическото въздействие на предвидените мерки. Подобряването на енергийната ефективност на продуктите допринася за по-голямата сигурност на енергоснабдяването, което е предпоставка за устойчива икономическа дейност, а следователно и за устойчиво развитие.
- (9) Държава-членка, която счете за необходимо да запази вътрешните си разпоредби на основание на специфичен проблем за държавата-членка, възникнал след приемането на приложимата мярка по прилагането, може да направи това съобразно условията, определени в член 95, параграфи 4, 5 и 6 от Договора, който предвижда предварително уведомяване на Комисията и одобрение от нея.
- (10) За да се максимизират екологичните ползи от подобряването на дизайна, може да се наложи да се информират потребителите за екологичните характеристики и експлоатацията на енергоемките продукти и да им се предоставят съвети как да използват продуктите по начин, който не уврежда околната среда.
- (11) Подходът, определен в Зелената книга за интегрирана политика за продуктите, който е основен иновационен елемент на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, цели да намали въздействието на продуктите върху околната среда през целия им жизнен цикъл. Разглеждането на етапа на проектиране на въздействието на продукта върху околната среда през целия му жизнен цикъл има висок потенциал за подобряване на околната среда по разходо-ефективен начин. Необходима е достатъчно гъвкавост, за да може този фактор да бъде интегриран в проектирането на продукта, като в същото време се вземат предвид техническите, функционалните и икономическите съображения.
- (12) Макар че е желателно да се прилага комплексен подход към екологичното представяне на продукта, намаляването на парниковите газове чрез увеличаване на енергийната ефективност трябва да се счита за приоритетна екологична цел, докато се одобри план за работа.
- (13) Може би е необходимо и оправдано да се създадат конкретни количествено определени изисквания за екодизайн към някои продукти или техните екологични аспекти, за да се гарантира минимизирането на тяхното въздействие върху околната среда. Предвид на неотложната необходимост да се работи за реализацията на задълженията в рамките на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН за изменение на климата и без да се накърнява единният подход, провъзгласен от настоящата директива, следва да се даде известен приоритет на мерките с висок потенциал за намаляване на емисиите на парникови газове при ниска цена. Такива мерки могат също да допринесат и за устойчиво използване на ресурсите и представляват основен принос към десетгодишната рамка от програми за устойчиво производство и потребление, приета на Световния форум за устойчиво развитие в Йоханесбург през септември 2002 г.
- (14) Като най-общ принцип потреблението на енергия от енергоемките продукти в спомагателен режим и в изключено положение следва да се намали до необходимия минимум за правилното им функциониране.
- (15) Макар че за база се приемат продуктите или технологиите с най-добри показатели, предлагани на пазара, включително и на международните пазари, нивото на изискванията за екодизайн следва да се определи на основата на технологичен, икономически и екологичен анализ. Гъвкавото използване на метода за определяне на нивото на изискванията може да улесни бързото подобряване на екологичното представяне. Участващите заинтересовани страни следва да се консултират и да си сътрудничат активно при този анализ. Създаването на задължителни

- мерки изисква надлежно консултиране на участващите страни. По време на консултациите може да се открие потребността от поетапно въвеждане или приемане на преходни мерки. Въвеждането на междинни цели повишава предвидимостта на политиката, дава възможност за съгласуване на циклите на разработване на продукта и прави по-лесно дългосрочното планиране за заинтересованите страни.
- (16) Следва да се даде приоритет на алтернативни начини за действие, като саморегулиране на сектора, в който такова действие може да осъществи целите на политиката по-бързо или с по-малко средства от задължителните изисквания. Може да се наложи и приемане на законодателни мерки, когато пазарните сили не се развиват в правилната посока или с приемлива скорост.
- (17) Саморегулирането, включващо и доброволни споразумения, предлагани под формата на едностранно поемане на задължения, може да осигури бърз напредък благодарение на бързото и разходно-ефективно изпълнение и да даде възможност за гъвкаво и съответстващо адаптиране към технологичните възможности и чувствителността на пазара.
- (18) За оценяването на доброволните споразумения или други мерки за саморегулиране, представени като алтернативи на мерките по прилагането, следва да се предостави информация поне за следното: открит достъп за участие, добавена стойност, представителност, количествени и поетапни цели, участие на гражданското общество, мониторинг и докладване, разходна ефективност на прилагането на инициатива за саморегулиране, устойчивост.
- (19) В глава 6 от Информацията на Комисията за споразуменията в областта на околната среда на общностно равнище в рамките на Плана за действие с цел опростяване и подобряване на правната среда са дадени полезни насоки за оценката на саморегулирането по сектори в светлината на настоящата директива.
- (20) Настоящата директива следва също да насърчи включването на екодизайна в малките и средните предприятия (МСП) и в много малки фирми. Включването може да се улесни чрез осигуряването на богата и леснодостъпна информация, свързана с устойчивостта на техните продукти.
- (21) Върху енергоемките продукти, които съответстват на изискванията за екодизайн, дадени в мерките по прилагането към настоящата директива, следва да е нанесена СЕ маркировка и свързаната с нея информация, за да могат да се пуснат на вътрешния пазар и да се движат свободно. Стриктното спазване на мерките по прилагането е необходимо, за да се намали въздействието върху околната среда на регулираните енергоемки продукти и да се осигури лоялна конкуренция.
- (22) При изготвянето на мерките по прилагането и работния си план Комисията следва да се консултира с представителите на държавите-членки, както и със заинтересованите страни по дадена стокова група, като например сектора на индустрията, включително МСП, и занаятчийския сектор, профсъюзите, търговците, търговците на дребно, вносителите, групите за защита на околната среда и организациите на потребителите.
- (23) При изготвянето на мерките по прилагането Комисията следва също да вземе предвид съществуващото вътрешно законодателство в областта на околната среда, по-специално законодателството за токсичните вещества, за което държавите-членки са посочили, че според тях следва да се запази, без да се намаляват съществуващите и оправдани нива на защита в държавите-членки.
- (24) Следва да се обърне внимание на модулите и правилата, предназначени за използване в директивите за техническа хармонизация, предвидени в Решение 93/465/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 г. относно модулите за различните фази на процедурите за оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие СЕ, предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране ⁽¹⁾.
- (25) Органите по надзора следва да обменят информация за мерките, предвидени в рамките на полето на действие на настоящата директива, с оглед подобряване на надзора на пазара. Такова сътрудничество следва да използва в най-голяма степен електронни средства за комуникация и съответните програми на Общността. Необходимо е да се улесни обменът на информация за екологичното представяне на продукта през жизнения му цикъл и за постиженията на решенията за дизайна. Събирането и разпространението на цялото знание, създадено от дейността на производителите в областта на екодизайна, е една от съществените ползи от настоящата директива.
- (26) Компетентният орган е обикновено държавен или частен орган, определен от държавните органи, който предоставя необходимите гаранции за безпристрастност и наличие на технически знания и умения за извършване на верификация на продукта относно съответствието му с приложимите мерки по прилагането.

⁽¹⁾ ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 23.

- (27) Отбелязвайки значението на избягването на несъответствие, държавите-членки следва да осигурят създаването на ефективни мерки за надзор на пазара.
- (28) По отношение на обучението и информацията, свързани с екодизайн за МСП, може да е целесъобразно да се предвидят придружаващи дейности.
- (29) В интерес на функционирането на вътрешния пазар е да има стандарти, които са хармонизирани на общностно равнище. След публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на позоваване на такъв стандарт съобразяването с него следва да породи презумпция за съответствие със съответните изисквания, определени в мярката по прилагането, приета въз основа на настоящата директива, въпреки че следва да се разреши използването и на други средства за доказване на съответствие.
- (30) Една от основните роли на хармонизираните стандарти следва да бъде оказването на помощ на производителите за въвеждане на мярката по прилагането, приета съгласно настоящата директива. Такива стандарти могат да играят съществена роля за създаване на стандарти за измерване и изпитване. Когато става въпрос за генеричните изисквания за екодизайн, хармонизираните стандарти могат да допринесат значително за насочване на производителите при определянето на екологичния профил на техните продукти в съответствие с изискванията на приложимата мярка по прилагането. Хармонизираните стандарти следва ясно да посочват връзката между техните клаузи и разглежданите изисквания. Целта на хармонизираните стандарти не е да определят допустими граници за екологичните аспекти.
- (31) По смисъла на определенията, използвани в настоящата директива, е полезно да се правят позовавания на релевантните международни стандарти, като например ISO 14040.
- (32) Настоящата директива е в съответствие с някои принципи за въвеждането на новия подход, определен в Резолюция на Съвета от 7 май 1985 г. за новия подход към техническата хармонизация и стандартите ⁽¹⁾ и позоваването на хармонизирани европейски стандарти. Резолюция на Съвета от 28 октомври 1999 г. за ролята на стандартизацията в Европа ⁽²⁾ препоръчва на Комисията да проучи възможността за разширяване на принципа на новия подход, за да бъдат включени и сектори, които все още не са обхванати като средство за подобряване и опростяване на законодателството, когато има възможност.
- (33) Настоящата директива допълва съществуващите инструменти на Общността, като Директива 92/75/ЕИО на Съвета от 22 септември 1992 г. относно обозначаването чрез етикетирание и стандартна информация на консумацията на енергия и други ресурси от битовите уреди ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно ревизирана схема за предоставяне на екоетикет на Общността ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 2422/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно програмата на Общността за етикетирание за енергийна ефективност на офис оборудване ⁽⁵⁾, Директива 2002/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъците от електрическо и електронно оборудване ⁽⁶⁾, Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване ⁽⁷⁾ и Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно ограниченията за търговията със и употребата на някои опасни вещества и препарати ⁽⁸⁾. Съвместното действие на настоящата директива и съществуващите инструменти на Общността следва да допринесе за увеличаване на съответното им въздействие и за изграждане на ясни изисквания за производителите.
- (34) Тъй като Директива 92/42/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. относно изискванията за ефективност на нови бойлери за топла вода с течно или газово гориво ⁽⁹⁾, Директива 96/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 септември 1996 г. относно изискванията за енергийна ефективност за домашни хладилници, фризьери и за комбинирани хладилници, хранувани с електроенергия ⁽¹⁰⁾ и Директива 2000/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно изискванията за енергийна ефективност, приложими за баластите за флуоресцентно осветление ⁽¹¹⁾ вече съдържат разпоредби за преработване на изискванията за енергийна ефективност, те следва да бъдат включени в настоящата рамка.

⁽³⁾ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 16. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 332, 15.12.2001 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24. Директива, изменена с Директива 2003/108/ЕО (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 106).

⁽⁷⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 19.

⁽⁸⁾ ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201. Директива, последно изменена с Директива 2004/98/ЕО на Комисията (ОВ L 305, 1.10.2004 г., стр. 63).

⁽⁹⁾ ОВ L 167, 22.6.1992 г., стр. 17. Директива, последно изменена с Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 52, 21.2.2004 г., стр. 50).

⁽¹⁰⁾ ОВ L 236, 18.9.1996 г., стр. 36.

⁽¹¹⁾ ОВ L 279, 1.11.2000 г., стр. 33.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 4.6.1985 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 141, 19.5.2000 г., стр. 1.

- (35) Директива 92/42/ЕИО предвижда въвеждането на система за класифициране със „звезди“, предназначена за установяване на консумацията на енергия за бойлерите. Тъй като държавите-членки и секторът са съгласни, че система за класифициране със „звезди“ доказва, че не е в състояние да донесе очаквания резултат, Директива 92/42/ЕИО следва да се измени, за да се даде възможност за внедряването на по-ефективни схеми.
- (36) Изискванията, определени в Директива 78/170/ЕИО на Съвета от 13 февруари 1978 г. относно ефективността на топлогенераторите за отопление на помещения и за производство на топла вода в нови или съществуващи непромишлени сгради и относно топлоизолацията и разпределението на топла вода за домакински нужди в нови непромишлени сгради ⁽¹⁾, са заменени с разпоредбите на Директива 92/42/ЕИО, Директива 90/396/ЕИО на Съвета от 29 юни 1990 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с уредите, захранвани с газ ⁽²⁾ и Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно енергийната ефективност на сградния фонд ⁽³⁾. Директива 78/170/ЕИО следва поради това да бъде отменена.
- (37) Директива 86/594/ЕИО на Съвета от 1 декември 1986 г. относно пренасянния по въздух шум, отделян от домакинските уреди ⁽⁴⁾ определя условията, при които може да се изиска публикуване на информация за шума, излъчван във въздуха от такива уреди, от държавите-членки и дава процедурата за определянето на нивото на шума. За целите на хармонизацията излъчването на шум следва да се включи в комплексната оценка за екологично представяне. Тъй като настоящата директива предвижда такъв комплексен подход, Директива 86/594/ЕИО следва да бъде отменена.
- (38) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁵⁾.
- (39) Държавите-членки следва да определят наказанията, които ще се прилагат в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Мерките следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

(40) Не бива да се забравя, че параграф 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро нормотворчество ⁽⁶⁾ предвижда, че Съветът „ще насърчава държавите-членки да изготвят, за себе си и в интерес на цялата Общност, свои собствени таблици, които в рамките на възможното ще отразят съответствието между директивите и мерките за транспонирането им, и ще ги публикуват.“

(41) Тъй като целта на предложеното действие, да се осигури предимно функционирането на вътрешния пазар чрез изискване към продуктите да достигнат необходимото ниво на екологично представяне, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки самостоятелно и, следователно, поради своя мащаб и резултати може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, предвиден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, предвиден в упоменатия член, настоящата директива не излиза извън необходимото за постигането на тази цел.

(42) Консултации с Комитета на регионите са потърсени, но той не е представил становище,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и поле на действие

1. Настоящата директива създава рамката за определянето на изискванията на Общността за екодизайн към енергоемките продукти с цел да се гарантира свободното движение на такива продукти в рамките на вътрешния пазар.

2. Настоящата директива предвижда определянето на изисквания, които трябва да се изпълнят от енергоемките продукти, обхванати от мерки по прилагането, за да могат да бъдат пуснати на пазара и/или в действие. Тя допринася за устойчиво развитие чрез увеличаване на енергийната ефективност и нивото на защита на околната среда, като в същото време подобрява сигурността на енергоснабдяването.

3. Настоящата директива не се прилага за транспортни средства за хора или товари.

4. Настоящата директива и мерките по прилагането, приети в съответствие с нея, не накърняват законодателството на Общността за управление на отпадъците и законодателството на Общността за химичните вещества, включително и законодателството на Общността за флуорираните парникови газове.

⁽¹⁾ ОВ L 52, 23.2.1978 г., стр. 32. Директива, изменена с Директива 82/885/ЕИО (ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 19).

⁽²⁾ ОВ L 196, 26.7.1990 г., стр. 15. Директива, изменена с Директива 93/68/ЕИО (ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 65.

⁽⁴⁾ ОВ L 344, 6.12.1986 г., стр. 24. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 (ОВ L 222, 16.5.2003 г., стр. 36)

⁽⁵⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽⁶⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „Енергоизползващ продукт“ е продукт, който след като е пуснат на пазара и/или в действие, е зависим от използването на енергия (електричество, твърди горива и възобновяеми енергийни източници), за да работи по предназначението си или продукт за създаването, пренасянето и измерването на такава енергия, включително и части, зависими от използването на енергия и предназначени за монтиране в енергоизползващ продукт, обхванат от настоящата директива, които се пускат на пазара и/или в действие като отделни части за крайни потребители и за които може да се направи независима оценка на екологичното представяне.
2. „Компоненти и монтажни възли“ са части, предназначени за монтиране в енергоемки продукти, които не се пускат на пазара и/или в действие като отделни части за крайни потребители и за които не може да се направи независима оценка на екологичното представяне.
3. „Мерки по прилагането“ са мерките, приети в съответствие с настоящата директива, които определят изискванията за екодизайн към определени енергоемки продукти или техни части.
4. „Пускане на пазара“ е първото доставяне на енергоизползващ продукт на пазара на Общността с цел да бъде разпространен или използван в рамките на Общността срещу възнаграждение или безплатно и независимо от техниката на продаване.
5. „Пускане в действие“ е първото използване на енергоизползващ продукт по предназначение от краен потребител в Общността.
6. „Производител“ е физическо или юридическо лице, което произвежда енергоемки продукти, обхванати от настоящата директива, и отговаря за тяхното съответствие с изискванията на настоящата директива по отношение на пускането им на пазара и/или в действие под собственото име или търговската марка на производителя или за да бъдат използвани от самия производител. При отсъствието на производител по смисъла на първото изречение или на вносител по смисъла на точка 8 всяко физическо или юридическо лице, което пуска на пазара и/или в действие енергоемки продукти, обхванати от настоящата директива, се счита за производител.
7. „Упълномощен представител“ е всяко физическо или юридическо лице, установило се в Общността, което е получило писмено пълномощие от производителя да изпълнява от негово име всички или част от задълженията и формалностите, свързани с настоящата директива.
8. „Вносител“ е всяко физическо или юридическо лице, установило се в Общността, което пуска продукт от трета страна на пазара на Общността, упражнявайки търговска дейност.
9. „Материали“ са всички материали, използвани през жизнения цикъл на енергоизползващ продукт.
10. „Продуктов дизайн“ е поредица от процеси, които трансформират правните, техническите, защитните, функционалните, пазарните и други изисквания, на които трябва да отговаря енергоемкият продукт, в техническа спецификация на упоменатия енергоизползващ продукт.
11. „Екологичен аспект“ е елемент или функция на енергоизползващ продукт, които могат да си взаимодействат с околната среда през неговия жизнен цикъл.
12. „Въздействие върху околната среда“ е всяка промяна на околната среда, която изцяло или частично е предизвикана от енергоизползващ продукт през неговия жизнен цикъл.
13. „Жизнен цикъл“ са последователните и взаимосвързани етапи на енергоизползващ продукт от влагането на суровината до продажбата му.
14. „Повторна употреба“ е всяка операция, чрез която енергоизползващ продукт или неговите компоненти, след като са стигнали края на първото им използване, се използват за целта, за която са били създадени, включително и продължаване на използването на енергоизползващ продукт, който е върнат в събирателен пункт, на дистрибутор, на преработвател

- на вторични суровини или производител, както и повторно използване на енергоизползващ продукт след обновяване.
15. „Рециклиране“ е преработване в производствения процес на отпадъчни материали, за да бъдат използвани за първоначалното си предназначение или за други цели с изключение на оползотворяването на енергия.
16. „Оползотворяване на енергия“ е използването на горивни отпадъци като средство за производство на енергия чрез директно изгаряне със или без други отпадъци, но като се оползотворява топлинната енергия.
17. „Оползотворяване“ е всяка от приложимите операции за отпадъци ⁽¹⁾, предвидена в приложение II Б към Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. за отпадъците.
18. „Отпадък“ е вещество или предмет в категориите, дадени в приложение I към Директива 75/442/ЕИО, което собственикът му изхвърля, възнамерява да изхвърли или трябва да изхвърли.
19. „Опасен отпадък“ е отпадъкът, обхванат от член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци ⁽²⁾.
20. „Екологичен профил“ е описание, в съответствие с мярката по прилагането, приложима за енергоемкия продукт, на входните елементи и изходните елементи (например материали, емисии и отпадъци), свързани с енергоемкия продукт през целия му жизнен цикъл, които имат значение от гледна точка на въздействието на продукта върху околната среда и са изразени във физически количества, които могат да се измерят.
21. „Екологично представяне“ на енергоемкия продукт са резултатите от управлението на екологичните аспекти на енергоемкия продукт от страна на производителя, отразени в техническата документация за продукта.
22. „Подобряване на екологично представяне“ е процесът на повишаване на екологичното представяне на енергоемкия продукт през следващите поколения, но не задължително за всички екологични аспекти на продукта едновременно.
23. „Екодизайн“ е интегрирането на екологичните аспекти в дизайна на продукта с цел подобряване на екологично представяне на енергоемкия продукт през целия му жизнен цикъл.
24. „Изискване за екодизайн“ е изискване към енергоемкия продукт или дизайна на енергоемкия продукт, предназначено да подобри екологичното му представяне, или изискване за представяне на информация, свързана с екологичните аспекти на енергоемкия продукт.
25. „Генерично изискване за екодизайн“ е всяко изискване за екодизайн, базирано на екологичния профил като цяло на енергоемкия продукт, без да са определени допустимите гранични стойности за конкретните екологични аспекти.
26. „Специфично изискване за екодизайн“ е измеримо, включително и количествено, изискване за екодизайн, свързано с конкретен екологичен аспект на енергоемкия продукт, като например консумация на енергия при употреба, изчислена за единица резултат от дейността.
27. „Хармонизиран стандарт“ е техническа спецификация, приета от признат орган по стандартизация съгласно мандат от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., която определя процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти ⁽³⁾, с цел да се създаде европейско изискване, съответствието с което не е задължително.

Член 3

Пускане на пазара и/или в действие

1. държавите-членки предприемат всички необходими действия, за да гарантират, че енергоемките продукти, обхванати от мерки по прилагането, могат да бъдат пуснати на пазара и/или в

⁽¹⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 39. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

⁽²⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 94/31/ЕО (ОВ L 168, 2.7.1994 г., стр. 28).

⁽³⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 2003 г.

действително само ако съответстват на тези мерки и имат СЕ маркировка в съответствие с член 5.

Член 5

Маркировка и декларация за съответствие

2. Държавите-членки определят органите, които отговарят за надзора на пазара. Те имат грижата тези органи да имат и да използват необходимите правомощия, за да предприемат подходящите мерки, които са тяхно задължение по настоящата директива. Държавите-членки определят задачите, правомощията и организацията на компетентните органи, които имат право да:

- i) организират подходящи проверки, в необходимия мащаб, с цел да установят дали енергоемният продукт е в съответствието и да задължат производителя или негов упълномощен представител да изтегли от пазара продукта, който не е в съответствие, съгласно член 7;
- ii) изискват да им бъде представена цялата необходима информация от заинтересованите страни, определена в мерките по прилагането;
- iii) вземат проби от продуктите и да ги подлагат на проверка за съответствие.

3. Държавите-членки информират Комисията за резултатите от надзора на пазара и когато е целесъобразно, Комисията предава тази информация на другите държави-членки.

4. Държавите-членки гарантират, че на потребителите и другите заинтересовани страни е дадена възможност да представят наблюденията си за съответствието на продукта на компетентните органи.

Член 4

Задължения на вносителя

Когато производителят не се е установил в рамките на Общността и при липса на упълномощен представител, задължението:

- да гарантира, че енергоемният продукт, пуснат на пазара или пуснат в действие, съответства на изискванията на настоящата директива и на приложимите мерки по прилагането,
- да осигури достъп до декларацията за съответствие и техническата документация, е задължение на вносителя.

1. Преди енергоемният продукт да бъде пуснат на пазара и/или в действие, се поставя СЕ маркировка за съответствие и се издава декларация за съответствие, с която производителят или негов упълномощен представител гарантира и декларира, че енергоемният продукт е в съответствие с всички релевантни разпоредби на приложимата мярка по прилагането.

2. СЕ маркировката за съответствие е съставена от инициалите „СЕ“, дадени в приложение III.

3. Декларацията за съответствие съдържа елементите, определени в приложение VI, и позоваване на съответната мярка по прилагането.

4. Поставянето на маркировки върху енергоемния продукт, които биха могли да подведат потребителите по отношение на значението и формата на СЕ маркировката, е забранено.

5. Държавите-членки могат да изискват информацията, представяна съгласно приложение I, част 2, да бъде на официалния им език или езици, когато енергоемният продукт стигне до крайния потребител.

Държавите-членки разрешават представянето на тази информация на един или повече официални езици на Общността.

Когато прилагат първата алинея, държавите-членки вземат под внимание по-специално:

- a) дали информацията може да бъде представена чрез хармонизирани символи или признати кодове, или други средства;
- b) типа на очаквания потребител на енергоемния продукт и естеството на информацията, която следва да се представи.

Член 6

Свободно движение

1. Държавите-членки не забраняват, ограничават или препятстват пускането на пазара и/или в действие на тяхна територия по съображения за изисквания за екодизайн, свързани с изискванията за екодизайн, посочени в приложение I, част 1, които са обхванати от приложимата мярка по прилагането на енергоизползващ продукт, който е в съответствие с всички релевантни разпоредби на приложимите мерки по прилагането и има СЕ маркировка в съответствие с член 5.

2. Държавите-членки не забраняват, ограничават или препятстват пускането на пазара и/или в действие на тяхна територия енергоизползващ продукт, който има СЕ маркировка в съответствие с член 5, по съображения за изисквания за екодизайн, свързани с изискванията за екодизайн, посочени в приложение I, част 1, за които приложимата мярка по прилагането предвижда, че не е необходимо изискване за екодизайн.

3. Държавите-членки не възпрепятстват излагането, например по време на търговски панаири, изложения и демонстрации, на енергоемки продукти, които не са в съответствие с разпоредбите на приложимата мярка по прилагането, при условие че е указано на видно място, че не могат да бъдат пуснати на пазара и/или в действие до влизането им в съответствие.

Член 7

Предпазна клауза

1. Когато държава-членка установи, че енергоизползващ продукт със СЕ маркировка, посочена в член 5, използван в съответствие с предназначението му, не е в съответствие с всички релевантни разпоредби на приложимата мярка по прилагането, производителят или негов упълномощен представител са задължени да приведат енергоемкия продукт в съответствие с разпоредбите на приложимата мярка по прилагането и/или със СЕ маркировката и да сложат край на нарушението при условия, наложени от държавата-членка.

Когато има достатъчно доказателства, че енергоемкият продукт може да не е в съответствие, държавата-членка взема необходимите мерки, които в зависимост от степента на несъответствие могат да стигнат до забрана за пускане на пазара на енергоемкия продукт, до постигането на съответствие.

Когато несъответствието продължи, държавата-членка взема решение за ограничаване или забрана за пускане на пазара и/или в действие на въпросния енергоизползващ продукт или осигурява изтеглянето му от пазара.

В случай на забрана или изтегляне на продукта от пазара незабавно се уведомяват Комисията и другите държави-членки.

2. Решение на държава-членка в съответствие с настоящата директива, което ограничава или забранява пускането на пазара и/или в действие на енергоизползващ продукт, определя основанията, на които е базирано.

Такова решение се свежда до знанието на заинтересованата страна, която едновременно с това се информира за съществуващите по

закон правни средства в заинтересованата държава-членка и сроковете за използването им.

3. Държавата-членка незабавно информира Комисията и другите държави-членки за решение, взето в съответствие с параграф 1, като посочва основанията за вземане на решението, и по-специално дали несъответствието се дължи на:

- a) неспазване на изискванията на приложимата мярка по прилагането;
- b) неправилно прилагане на хармонизираните стандарти, посочени в член 10, параграф 2;
- в) недостатъци на хармонизираните стандарти, посочени в член 10, параграф 2;

4. Комисията незабавно провежда консултации със заинтересованите страни и може да ползва технически съвети на независими външни експерти.

След консултациите Комисията незабавно информира държавата-членка, която е взела решението, и другите държави-членки за мнението си.

Когато Комисията счита, че решението е неоснователно, тя незабавно информира държавите-членки за това.

5. Когато решението, посочено в параграф 1, се основава на недостатък на хармонизиран стандарт, Комисията незабавно инициира процедурата, предвидена в член 10, параграфи 2, 3 и 4. Едновременно с това Комисията информира Комитета по член 19, параграф 1.

6. Държавите-членки и Комисията предприемат необходимите мерки, за да гарантират поверителност по отношение на информацията, предоставена по време на процедурата, когато има основание за това.

7. Решенията, взети от държавите-членки в съответствие с настоящия член, се оповестяват публично по прозрачен начин.

8. Становището на Комисията по такива решения се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 8

Оценяване на съответствието

1. Преди пускането на енергоизползващ продукт, обхванат от мерки по прилагането, на пазара и/или в действие производителят или негов упълномощен представител осигуряват провеждането на оценяване за съответствие с всички релевантни изисквания на приложимата мярка по прилагането.

2. Процедурите за оценяване на съответствието се специфицират от мерките по прилагането и дават право на производителя да направи избор между вътрешния проектен контрол, установен в приложение IV, и системата за управление, установена в приложение V. Когато е надлежно обоснована и пропорционална на риска, процедурата за оценяване на съответствието се определя като един от релевантните модули, описани в Решение 93/465/ЕИО.

Когато държава-членка има силни индикации за възможно несъответствие на енергоизползващ продукт, тя възможно най-бързо публикува обоснована оценка за съответствието на енергоемкия продукт, която може да се направи от компетентен орган, за да се даде възможност за навременно предприемане на коригиращи действия.

Ако енергоизползващ продукт, обхванат от мерки по прилагането, е проектиран от организация, регистрирана в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно допускане на доброволно участие на организации в Схемата на Общността за управление и одитиране по околната среда (EMAS) ⁽¹⁾, и проектантската функция е включена в обсега на регистрацията, по отношение на системата на управление на такава организация е в сила презумпция за съответствие с изискванията на приложение V към настоящата директива.

Ако енергоизползващ продукт, обхванат от мерки по прилагането, е проектиран от организация, чиято система на управление включва функцията „проектиране на продукти“ и се осъществява в съответствие с хармонизирани стандарти, на които са направени позовавания в *Официален вестник на Европейския съюз*, по отношение на такава система на управление е в сила презумпция за съответствие с изискванията на приложение V.

3. След пускането на енергоизползващ продукт, обхванат от мерки по прилагането, на пазара или пускането му в действие производителът или негов упълномощен представител съхраняват релевантните документи, свързани с извършеното оценяване на съответствие, и издадените декларации за съответствие на разположение за проверка от държавите-членки за срок 10 години след като е произведен последният такъв енергоизползващ продукт.

Релевантните документи се предоставят в срок 10 дни след получаване на молба от компетентния орган на държава-членка.

4. Документите, свързани с оценяването на съответствие и декларацията за съответствие, посочени в член 5, се изготвят на един от официалните езици на Общността.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 24.4.2001 г., стр. 1.

Член 9

Презумпция за съответствие

1. Държавите-членки считат енергоемкия продукт със СЕ маркировка, посочена в член 5, за продукт, който е в съответствие с релевантните разпоредби на приложимата мярка по прилагането.

2. Държавите-членки считат енергоемкия продукт, за който са приложени хармонизирани стандарти, на които са направени позовавания в *Официален вестник на Европейския съюз*, за продукт, който е в съответствие с релевантните разпоредби на приложимата мярка по прилагането, с която са свързани тези стандарти.

3. Енергоизползващ продукт, който е получил екоетикет на Общността в съответствие с Регламент (ЕО) № 1980/2000, се счита за продукт, който е в съответствие с изискванията за екодизайн на приложимата мярка по прилагането, доколкото посочените изисквания са изпълнени от екоетикета.

4. По смисъла на презумпцията за съответствие в светлината на настоящата директива Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2, може да реши, че други екоетикети изпълняват условия, еквивалентни на екоетикет на Общността в съответствие с Регламент (ЕО) № 1980/2000. Енергоемките продукти, които са получили такива други екоетикети, се считат за продукти, които са в съответствие с изискванията за екодизайн на приложимата мярка по прилагането, доколкото посочените изисквания са изпълнени от такъв екоетикет.

Член 10

Хармонизирани стандарти

1. Държавите-членки, доколкото е възможно, осигуряват вземането на подходящи мерки, които дават възможност на заинтересованите страни да се консултират на национално ниво относно процеса на изготвяне и мониторинг на хармонизираните стандарти.

2. Когато държава-членка или Комисията счете, че хармонизираните стандарти, за чието приложение има презумпция за съответствие със специфичните разпоредби на приложимата мярка по прилагането, не отговарят напълно на тези разпоредби, заинтересованата държава-членка или Комисията уведомява Постоянния комитет, създаден съгласно член 5 от Директива 98/34/ЕО, за това, като излага основанията. Комитетът незабавно излиза със становище.

3. Като има предвид становището на комитета, Комисията решава да направи или да не направи, да направи с ограничение, да запази или отмени позоваванията на хармонизираните стандарти в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Комисията уведомява заинтересования европейски орган по стандартизация и при необходимост издава нов мандат за преработване на засегнатите хармонизирани стандарти.

Член 11

Изисквания към компонентите и монтажните възли

Мерките по прилагането могат да изискват от производителите или техни упълномощени представители, които пускат компоненти и монтажни възли на пазара и/или в действие, да предоставят на производителя на енергоизползващ продукт, обхванат от мерките по прилагането, релевантна информация за състава на материалите и консумацията на енергия, материали и/или ресурси на компонентите и монтажните възли.

Член 12

Административно сътрудничество и обмен на информация

1. Държавите-членки осигуряват предприемането на подходящи мерки, за да насърчават органите, отговорни за прилагането на настоящата директива, да си сътрудничат помежду си и да си предоставят една на друга и на Комисията информация, за да улеснят действието на настоящата директива, и по-специално да помогнат за прилагането на член 7.

Административното сътрудничество и обменът на информация използват в най-голяма степен предимствата на електронните средства за комуникация и могат да се подпомагат от съответни програми на Общността.

Държавите-членки информират Комисията относно органите, отговорни за прилагането на настоящата директива.

2. Точният характер и структурата на обмена на информация между Комисията и държавите-членки се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 19, параграф 2.

3. Комисията предприема необходимите мерки, за да насърчи и развие сътрудничеството между държавите-членки, посочено в настоящия член.

Член 13

Малки и средни предприятия

1. В контекста на програмите, по които МСП и съвсем малките фирми могат да бъдат бенефициери, Комисията взема под внимание инициативите, които помагат на МСП и съвсем малките фирми да интегрират екологичните аспекти, включващи и енергийната ефективност, в проектирането на продуктите си.

2. Държавите-членки гарантират, по-специално чрез укрепване на мрежите и структурите за подпомагане, че насърчават МСП и съвсем малките фирми да приемат подход, който не уврежда околната среда, още на етапа на проектиране на продуктите и да се адаптират към европейското законодателство в бъдеще.

Член 14

Информация за потребителите

В съответствие с приложимата мярка по прилагането производителите гарантират във формата, която считат за подходяща, че потребителите на енергоемки продукти получават:

- необходимата информация за ролята, която те могат да играят за устойчивото използване на продукта;
- когато се изисква от мерките по прилагането, екологичния профил на продукта и ползите от екодизайна.

Член 15

Мерки по прилагането

1. Когато енергоемък продукт отговаря на критериите, изброени в параграф 2, той се обхваща от мярка по прилагането или мярка за саморегулиране в съответствие с параграф 3, буква б). Когато Комисията приема мерки по прилагането, тя прави това в съответствие с процедурата, предвидена в член 19, параграф 2.

2. Критериите, предвидени в параграф 1, са както следва:

- а) енергоемкият продукт съставлява значителна част от обема на продажбите и търговията, примерно повече от 200 000 единици на година в рамките на Общността според най-новите налични данни;
- б) енергоемкият продукт, като се има предвид количеството, което е пуснато на пазара и/или в действие, има значително въздействие върху околната среда в рамките на Общността, определено в стратегическите приоритети на Общността, определени в Решение № 1600/2002/ЕО;
- в) енергоемкият продукт показва значителен потенциал за усъвършенстване по отношение на въздействието си върху околната среда, без това да води до прекомерни разходи, като се вземе предвид по-специално:
 - отсъствието на друго релевантно законодателство на Общността или неспособността на пазарните сили да решат правилно въпроса;

- голямото несъответствие между екологичното представяне на енергоемките продукти на пазара и другите продукти с еквивалентни функции.
3. При изготвянето на проект за мярка по прилагането Комисията взема под внимание мненията, изразени от комитета, посочен в член 19, параграф 1, както и следното:
- а) приоритетите на Общността в областта на околната среда, като например тези, определени в Решение № 1600/2002/ЕО или в Програмата на Комисията за изменение на климата в Европа (ЕССР);
 - б) релевантното законодателство и саморегулиране на Общността, като например доброволни споразумения, от които, след оценка в съответствие с член 17, се очаква да постигнат целите на политиката по-бързо или с по-малко разходи в сравнение със задължителните изисквания.
4. При изготвянето на проект за мярка по прилагането Комисията:
- а) разглежда жизнения цикъл на енергоемкия продукт и всички негови важни екологични аспекти, *inter alia*, енергийната ефективност. Дълбочината на анализа на екологичните аспекти и възможността за усъвършенстването им зависят от тяхната значимост. Приемането на изисквания за екодизайн към важни екологични аспекти на енергоемкия продукт не може да се отлага неправомерно от липсата на определеност по отношение на другите аспекти;
 - б) извършва оценка, в която се разглежда въздействието върху околната среда, потребителите и производителите, включително МСП, от гледна точка на конкуренцията, включително и на пазари извън Общността, иновациите, достъпа до пазари и цени и ползи;
 - в) взема предвид съществуващото вътрешно законодателство в областта на околната среда, което държавите-членки считат за релевантно;
 - г) провежда необходимите консултации със заинтересованите страни;
 - д) изготвя обяснителен меморандум за проекта за мярка по прилагането на основата на оценката, посочена в буква б);
 - е) определя датата/датите за прилагане на мярката, евентуалните поетапни или преходни мерки и срокове, като взема предвид по-специално вероятното въздействие върху МСП или върху специфични стокови групи, произвеждани предимно от МСП.
5. Мерките по прилагането отговарят на следните критерии:
- а) да няма значимо отрицателно въздействие върху функционалността на продукта от гледна точка на потребителя;
 - б) да няма неблагоприятно въздействие върху здравето, безопасността и околната среда;
 - в) да няма значимо отрицателно въздействие върху потребителите, по-специално по отношение на достъпността и разходите през жизнения цикъл на продукта;
 - г) да няма значимо отрицателно въздействие върху конкурентоспособността на отрасъла;
 - д) по принцип поставянето на изискване за екодизайн да не води до налагането на патентовани технологии на производителите;
 - е) да не се налага прекомерна административна тежест на производителите.
6. Мерките по прилагането определят изискванията за екодизайн в съответствие с приложение I и/или приложение II.
- За избрани екологични аспекти, които имат значимо въздействие върху околната среда, се въвеждат специфични изисквания за екодизайн.
- Мерките по прилагането могат също да предвидят, че изискването за екодизайн не е задължително по отношение на някои конкретни параметри на екодизайна, посочени в приложение I, част 1.
7. Изискванията се формулират така, че да се гарантира, че органите по надзора на пазара могат да верифицират съответствието на енергоемките продукти с изискванията на мярката по прилагането. Мярката по прилагането специфицира дали верификацията може да се извърши директно върху продукта или на базата на техническата документация.
8. Мерките по прилагането включват елементите, изброени в приложение VII.
9. Изследванията и анализите в тази област, използвани от Комисията при изготвянето на мерките по прилагането, следва да се оповестят публично, като се обърне внимание по-специално на осигуряването на лесен достъп и ползване от заинтересованите МСП.
10. Когато е целесъобразно, за балансиране на различните екологични аспекти, мярка по прилагането, която определя изисквания за екодизайн, се придружава от насоки, които се приемат от Комисията в съответствие с член 19, параграф 2; насоките обхващат специфични характеристики на МСП, които оперират в стоковия сектор, засегнат от мярката по прилагането. При необходимост и в

съответствие с член 13, параграф 1 Комисията може да изготви допълнителен специализиран материал, за да улесни прилагането от страна на МСП.

Член 16

Работен план

1. В съответствие с критериите, определени в член 15, и след консултации с Консултативния форум, предвиден в член 18, Комисията най-късно до 6 юли 2007 г. създава работен план, до който следва да се осигури публичен достъп.

Работният план определя за следващите три години показателен списък с продуктови групи, които ще се смятат за приоритетни за приемане на мерки по прилагането.

Работният план се изменя периодично от Комисията след консултации с Консултативния форум.

2. Но през преходния период, до създаването на първия работен план, предвиден в алинея 1, в съответствие с процедурата, предвидена в член 19, параграф 2 и критериите, определени в член 15, и след консултации с Консултативния форум Комисията, когато е целесъобразно, въвежда предварително:

- мерки по прилагането, като започне от продуктите, които са идентифицирани от Програмата на Комисията за изменение на климата в Европа, тъй като предлагат висок потенциал за разходно-ефективно намаляване на емисиите на парникови газове, като например нагреватели и водонагреватели, електродвигателни системи, осветителни тела за бита и в сектора на услугите, битова техника, офис техника за бита и в сектора на услугите, потребителска електроника и климатични системи за охлаждане и отопление (HVAC);
- отделна мярка по прилагането, която намалява загубите от поддържане на спомагателен режим за група продукти.

Член 17

Саморегулиране

Доброволните споразумения или други мерки за саморегулиране, представени като алтернатива на мерките по прилагането в контекста на настоящата директива, се оценяват поне на основата на приложение VIII.

Член 18

Консултативен форум

Комисията гарантира, че при осъществяване на дейността си тя съблюдава по отношение на всяка мярка по прилагането балансирано участие на представителите на държавите-членки и всички заинтересовани страни, които се занимават с въпросния продукт или стокова група, като сектора на индустрията, включително и МСП и заетият с занаятчийската промишленост, профсъюзите, търговците, търговците на дребно, вносителите, групите за защита на околната среда и организациите на потребителите. Заинтересованите страни допринасят по-специално за определянето и прегледа на мерките по прилагането, проучването на ефективността на създадените механизми за надзор на пазара, както и за оценката на доброволните споразумения и другите мерки за саморегулиране. Те се срещат в Консултативен форум. Процедурният правилник на форума се изработва от Комисията.

Член 19

Комитологична процедура

1. Комисията се подпомага в своята дейност от комитет.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, установен съгласно член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 20

Наказания

Държавите-членки определят наказанията, приложими за нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Наказанията следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, като вземат под внимание степента на несъответствие и броя на единиците от пуснатия на пазара на Общността продукт, който не е в съответствие.

Член 21

Изменения

1. Директива 92/42/ЕИО се изменя, както следва:

1) заличава се член 6;

2) добавя се член 10а:

„Член 10а

Настоящата директива представлява мярка по прилагането по смисъла на член 15 от Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г., която създава рамка за определянето на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти (*), относно енергийната ефективност по време на използването им, в съответствие с упоменатата директива, и може да се измени или отмени в съответствие с член 19, параграф 2 от Директива 2005/32/ЕО.

(*) ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.“

3) заличава се приложение I, точка 2;

4) заличава се приложение II.

2. Директива 96/57/ЕО се изменя, както следва:

Добавя се член 9а:

„Член 9а

Настоящата директива представлява мярка по прилагането по смисъла на член 15 от Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. относно създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти (*), относно енергийната ефективност по време на използването им, в съответствие с упоменатата директива, и може да се измени или отмени в съответствие с член 19, параграф 2 от Директива 2005/32/ЕО.

(*) ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.“

3. Директива 2000/55/ЕО се изменя, както следва:

Добавя се член 9а:

„Член 9а

Настоящата директива представлява мярка по прилагането по смисъла на член 15 от Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. относно създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти (*) относно енергийната ефективност по време на използването им в съответствие с упоменатата директива и може да се измени или отмени в съответствие с член 19, параграф 2 от Директива 2005/32/ЕО.

(*) ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.“

Член 22

Отмяна

Отменят се Директиви 78/170/ЕИО и 86/594/ЕИО. Държавите-членки могат да продължат да прилагат съществуващите национални мерки, приети съгласно Директива 86/594/ЕИО до момента на приемането на мерките по прилагането за съответните продукти съгласно настоящата директива.

Член 23

Преглед

В срок до 6 юли 2010 г. Комисията извършва преглед на ефективността на настоящата директива и на нейните мерки по прилагането, прага за мерките по прилагането, механизмите за надзор на пазара и всяко насърчавано саморегулиране след консултации с Консултативния форум, предвиден в член 18, и когато е целесъобразно, прави предложения пред Европейския парламент и пред Съвета за изменение на настоящата директива.

Член 24

Поверителност

Изискванията, свързани с предоставянето на информацията, посочена в член 11 и приложение I, част 2, от производителя и/или негов упълномощен представител, са пропорционални и вземат предвид легитимната поверителност на чувствителната пазарна информация.

Член 25**Прилагане**

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива преди 11 август 2007 г.

Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

Член 26**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 6 юли 2005 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BORRELL FONTELLES

За Съвета

Председател

J. STRAW

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Метод за определяне на генерични изисквания за екодизайн

(посочен в член 15)

Генеричните изисквания за екодизайн са насочени към подобряване на екологичното представяне на енергоемките продукти, като вниманието е фокусирано върху значимите им екологични аспекти, без да определят допустими гранични стойности. Такъв метод съгласно настоящото приложение се прилага, когато е нецелесъобразно да се определят допустими гранични стойности за изследваната стокова група. Комисията, когато изготвя проект за мярка по прилагането, който се представя на комитета по член 19, определя значимите екологични аспекти, които се специфицират в мярката по прилагането.

Когато изготвя мерки по прилагането, които определят генеричните изисквания за екодизайн в съответствие с член 15, Комисията определя, когато е целесъобразно за енергоемкия продукт, обхванат от мярката по прилагането, релевантните параметри на екодизайна от тези, изброени в част 1, изискванията за предоставяне на информация от тези, изброени в част 2, и изискванията към производителя, изброени в част 3.

Част 1. Параметри на екодизайн за енергоемки продукти

1.1. Доколкото се отнасят за дизайна на продуктите, значимите екологични аспекти се определят по отношение на следните фази от жизнения цикъл на продукта:

- а) подбор и използване на суровините;
- б) производство;
- в) опаковане, транспортиране и дистрибуция;
- г) монтиране и поддръжка;
- д) употреба;
- е) излизане от употреба, което означава състоянието, когато енергоемкият продукт е стигнал края на първата си употреба до окончателното му изхвърляне.

1.2. За всяка фаза се оценяват следните екологични аспекти, когато е целесъобразно:

- а) прогнозното потребление на материали, енергия и други ресурси, като например прясна вода;
- б) очакваните емисии във въздуха, водата и почвата;

- в) очакваното замърсяване чрез физични ефекти, като например шум, вибрации, излъчване, електромагнитни полета;
 - г) очакваното създаване на отпадъчни материали;
 - д) възможности за повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на материали и/или енергия, като се вземат предвид изискванията на Директива 2002/96/ЕО.
- 1.3. За оценяването на потенциала за усъвършенстване на екологичните аспекти, упоменати в предходния параграф, се използват по-специално следните параметри, когато е целесъобразно, и се допълват от други при необходимост:
- а) теплото и обема на продукта;
 - б) използването на материали, получени от рециклиране;
 - в) потреблението на енергия, вода и други ресурси през целия жизнен цикъл;
 - г) използването на вещества, класифицирани като опасни за здравето и/или околната среда в съответствие с Директива 67/458/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с класификацията, опаковането и етикетирването на опасните вещества ⁽¹⁾, и вземане под внимание законодателството относно маркетинга и използването на конкретни вещества, като например Директиви 76/769/ЕИО или 2002/95/ЕО;
 - д) количеството и естеството на консумативите, необходими за правилната употреба и поддръжка;
 - е) лесна повторна употреба и рециклиране, изразени чрез: брой на материалите и компонентите, използването на стандартни компоненти, необходимото време за демонтаж, сложност на необходимите инструменти за монтаж, използване на стандарти за кодиране на компонентите и материалите с цел идентификация на компонентите и материалите, подходящи за повторна употреба и рециклиране (включително маркиране на пластмасовите части в съответствие със стандартите на ISO), използване на лесни за рециклиране материали, лесен достъп до ценни и други подходящи за рециклиране компоненти и материали; лесен достъп до компоненти и материали, съдържащи опасни вещества;
 - ж) включването на използвани компоненти;
 - з) избягването на технически решения, вредни за повторната употреба и рециклирането на компоненти и цели уреди;
 - и) удължаване на жизнения цикъл, изразено чрез: минимален гаранционен срок, минимален срок за достъп до резервни части, възможност за приспособяване, възможност за увеличаване на капацитета, възможност за възстановяване;
 - й) количество на произведените отпадъци и количество на произведените опасни вещества;

⁽¹⁾ ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/73/ЕО на Комисията (ОВ L 152, 30.4.2004 г., стр. 1).

- к) емисии във въздуха (парникови газове, подкисляващи вещества, летливи органични съединения, вещества, изтъняващи озоновия слой, остатъчни органични замърсители, тежки метали, фини прахови частици и неразтворени твърди вещества), без да накърняват Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1997 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с мерките срещу емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигателите с вътрешно горене, предназначени за монтиране на нетранспортна мобилна техника ⁽¹⁾;
- л) емисии във водата (тежки метали, вещества с неблагоприятен ефект за кислородния баланс, остатъчни органични замърсители);
- м) емисии в почвата (по-специално течове и разливи на опасни вещества през фазата на употреба на продукта, и потенциал за просмукване след изхвърляне като отпадък).

Част 2. Изисквания, свързани с предоставянето на информация

Мерките по прилагането могат да изискват предоставянето на информация от производителя, която може да повлияе на начина на манипулиране, употреба или рециклиране от страни, различни от производителя. Тази информация може да включва, когато е целесъобразно:

- информация от проектанта, свързана с процеса на производство;
- информация за потребителите относно значимите екологични характеристики и представяне на продукта, която придружава продукта, когато се пуска на пазара, за да позволи на потребителите да сравнят тези аспекти на продуктите;
- информация за потребителите относно начина на монтиране, употреба и поддръжка на продукта, за да се минимизира въздействието му върху околната среда и да се осигури оптимална продължителност на живота на продукта, както и относно връщането на излезлия от употреба продукт и при необходимост информация относно срока на достъп до резервни части и възможностите за повишаване на капацитета на продуктите;
- информация за пречиствателните съоръжения при демонтаж, рециклиране или депониране на излезли от употреба продукти.

Информацията следва да е показана на самия продукт, когато е възможно.

Информацията е съобразена със запълненията по други законодателни актове на Общността, като например Директива 2002/96/ЕО.

Част 3. Изисквания към производителя

1. Разглеждането на екологичните аспекти, определени в мярката по прилагането като способни да бъдат повлияни в значителна степен чрез дизайна на продукта, изисква от производителите на енергоемките продукти да направят оценка на модела на енергоемкия продукт през целия му жизнен цикъл на базата на реалистични допускания за нормални условия и предназначение. Другите екологични аспекти могат да бъдат изследвани доброволно.

На базата на тази оценка производителите създават екологичния профил на енергоемките продукти. Той се основава на свързаните с околната среда характеристики на продукта и входните/изходните елементи през целия му жизнен цикъл, изразени с измерими физически величини.

⁽¹⁾ ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/26/ЕО (ОВ L 146, 30.4.2004 г., стр. 1).

2. Производителите използват оценката, за да оценят алтернативните проектни решения и постигнатото екологично представяне на продукта с помощта на условни критерии и показатели.

Критериите и показателите се определят от Комисията в мярката по прилагането на основата на информацията, събрана по време на изготвянето на мярката.

Изборът на конкретно проектно решение може да осъществи разумен баланс между различните екологични аспекти и между екологичните аспекти и други релевантни съображения, като безопасни и здравословни условия, технически изисквания за функционалност, качество и представяне, както и икономически аспекти, включващи производствени разходи и степен на реализируемост, като се съблюдават изискванията на релевантното законодателство.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Метод за определяне на специфични изисквания за екодизайн

(посочени в член 15)

Специфичните изисквания за екодизайн са насочени към подобряването на избрани екологични аспекти на продукта. Те могат да бъдат във формата на изисквания за намаляване на потреблението на даден ресурс, като например допустимата граница за използването на даден ресурс през различните етапи на жизнения цикъл на енергоемкия продукт, когато е целесъобразно (например лимит за водопотребление през етапа на използване на продукта или за количеството от даден материал, включено в продукта, или изискване за минимално количество рециклиран материал).

Когато изготвя мерки по прилагането, които определят специфичните изисквания за екодизайн в съответствие с член 15, Комисията определя, когато е целесъобразно за енергоемкия продукт, обхванат от мярката по прилагането, релевантните параметри на екодизайна от тези, изброени в приложение I, част 1, и определя нивата на изискванията в съответствие с процедурата, предвидена в член 19, параграф 2, както следва:

1. В резултат на технически, екологичен и икономически анализ се подбират няколко представителни модела на въпросния енергоизползващ продукт на пазара и се определят техническите възможности за усъвършенстване на екологичното представяне на продукта, като се следи икономическата жизнеспособност на възможностите и се избягва значителното намаляване на представянето или на полезността за потребителите.

Техническият, екологичният и икономическият анализ също определят, за разглежданите екологични аспекти, най-добре представящите се продукти и технологии на пазара.

По време на анализа и при определянето на изискванията следва да се вземат предвид представянето на продуктите, които са на международните пазари, и показателите и критериите, залегнали в законодателствата на други страни.

Въз основа на този анализ и като се вземе предвид икономическата и техническата осъществимост, както и потенциалът за усъвършенстване, се вземат конкретни мерки с оглед да се минимизира въздействието на продукта върху околната среда.

Когато става въпрос за енергопотреблението на продукт в употреба, се определя нивото на енергийна ефективност или потребление, като се цели минимизиране на разходите през жизнения цикъл на продукта за крайните потребители за представителни модели на енергоемки продукти, като се вземат предвид последиците за другите екологични аспекти. Методът на анализ на разходите през жизнения цикъл на продукта използва реален сконтов процент на базата на данни, представени от Европейската централна банка, и реалистична продължителност на живота на енергоемкия продукт; той се базира на сумата от колебанията на покупната цена (в резултат на колебанията на заводските цени) и на оперативните разходи, които произтичат от разликите в нивата на възможностите за технически подобрения, сконтирани за целия живот на разглежданите представителни модели на енергоемки продукти. Оперативните разходи са преди всичко енергопотреблението и допълнителните разходи за други ресурси (като вода или перилен препарат).

Анализът на чувствителността, обхващащ съответстващите фактори (като например цена на енергията и други ресурси, цената на суровините и производствени разходи, сконтовите проценти) и, когато е целесъобразно, външни екологични разходи, в т.ч. за избягване на емисии на парникови газове, се извършва, за да се провери дали са настъпили значителни промени и дали генералните заключения са надеждни. Изискването съответно се адаптира.

Същата методология следва да се прилага и за другите ресурси, такива като водата.

2. За разработването на технически, екологични и икономически анализи може да се използва информация, налична по други дейности на Общността.

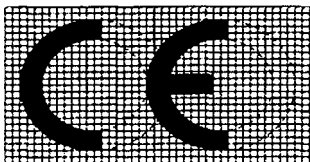
Същото е в сила за информацията, която е достъпна по съществуващи програми, осъществявани в други части на света за определяне на специфично изискване за екодизайн към енергоемките продукти, търгувани с икономическите партньори на ЕС.

3. Датата на влизане на изискването в сила е съобразена с цикъла на повторно проектиране на продукта.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СЕ маркировка

(посочена в член 5, параграф 2)

СЕ маркировката трябва да има височина най-малко 5 мм. При намаляване или увеличаване на СЕ маркировката трябва да се запазят пропорциите, дадени на градуираната скица по-горе.

СЕ маркировката се нанася върху енергоемкия продукт. Когато това е невъзможно, тя се нанася върху опаковката и върху съпровождащите продукта документи.

—

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Вътрешен проектен контрол

(посочен в член 8)

1. Настоящото приложение съдържа описание на процедурата, с която производителят или негов упълномощен представител, който осъществява задълженията, определени в точка 2 от настоящото приложение, гарантира и декларира, че енергоемкият продукт отговаря на съответните изисквания на приложимата мярка по прилагането. Декларацията за съответствие може да се отнася за един или повече продукти и трябва да се съхранява от производителя.
2. Производителят съставя досие с техническата документация на продукта, което дава възможност за оценяване на съответствието на енергоемкия продукт с изискванията на приложимата мярка по прилагането.

Документацията определя по-специално:

- а) общото описание на енергоемкия продукт и предназначението му;
 - б) резултатите от съответните проучвания за екологично оценяване, направени от производителя, и/или позовавания на библиография за екологично оценяване или казуси, които могат да се използват от производителя за оценяване, документирани и определяне на решения за стоков дизайн;
 - в) екологичният профил, ако се изисква от мярката по прилагането;
 - г) елементи от спецификацията за дизайн на продукта, свързани с екологичните аспекти на дизайна на продукта;
 - д) списък на необходимите стандарти, посочени в член 10, приложим изцяло или частично, и описание на решенията, приети, за да се изпълнят изискванията на приложимата мярка по прилагането, когато не са приложени стандартите, предвидени в член 10, или когато тези стандарти не включват изцяло изискванията на приложимата мярка по прилагането;
 - е) копие на информацията относно екологичните аспекти на дизайна на продукта, предоставена в съответствие с изискванията, определени в приложение I, част 2;
 - ж) резултатите от измервания на изпълнените изисквания за екодизайн, включително и подробни данни за съответствието на измерванията с изискванията за екодизайн, дадени в приложимата мярка по прилагането.
3. Производителят трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че продуктът ще бъде произведен в съответствие със спецификациите за дизайн, посочени в точка 2, и с изискванията на мярката, която е приложима за него.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Управленска система за оценяване на съответствие

(посочена в член 8)

1. Настоящото приложение съдържа описание на процедурата, с която производителят, който осъществява задълженията, определени в точка 2 от настоящото приложение, гарантира и декларира, че енергоемкият продукт отговаря на съответните изисквания на приложимата мярка по прилагането. Декларацията за съответствие може да се отнася за един или повече продукти и трябва да се съхранява от производителя.
2. За оценяване на съответствието на енергоемкия продукт може да се използва управленска система, при условие че производителят изпълнява екологичните елементи, определени в точка 3 от настоящото приложение.
3. Екологични елементи на управленската система

В тази точка се определят елементите на управленската система и процедурите, с помощта на които производителят може да докаже, че енергоемкият продукт съответства на изискванията на приложимата мярка по прилагането.

- 3.1. Политика за екологичното представяне на продукта

Производителят трябва да е в състояние да докаже съответствие с изискванията на приложимата мярка по прилагането. Производителят трябва също да е в състояние да осигури рамка за определяне и преглед на целите и показателите на екологичното представяне на продукта с оглед на подобряването на цялостното екологично представяне на продукта.

Всички мерки, приети от производителя за подобряването на цялостното екологично представяне на енергоемкия продукт и за създаването на неговия екологичен профил, ако се изисква от мярката по прилагането, чрез дизайн и производство, трябва да се документират систематизирано и методично във формата на писани процедури и инструкции.

Процедурите и инструкциите трябва да съдържат по-специално съответстващо описание на:

- списъка на документите, които трябва да се изготвят, за да се докаже съответствието на енергоемкия продукт, и — при необходимост — да се осигури достъп до него;
- целите и показателите на екологичното представяне на продукта и организационната структура, отговорностите, правомощията на ръководството и разпределението на ресурсите за тяхното постигане и поддържане;
- проверките и изпитванията, които трябва да се проведат, след като продуктът е произведен, за да се установи представянето на продукта в сравнение с показателите за екологично представяне;
- процедурите за контролиране на изискваната документация и за гарантиране, че тя редовно се актуализира;
- метода на верификация на изпълнението и ефективността на екологичните елементи на управленската система.

3.2. Планиране

Производителят създава и поддържа:

- a) процедури за създаване на екологичния профил на продукта;
- б) цели и показатели на екологичното представяне на продукта, които разглеждат технологическите възможности, като вземат под внимание техническите и икономическите изисквания;
- в) програма за постигане на тези цели.

3.3. Изпълнение и документация

3.3.1. Документацията относно управленската система следва да включва по-специално следното:

- a) определяне и документиране на отговорностите и пълномощията, за да се осигури ефективно екологично представяне на продукта и отчитане на работата му с цел контрол и усъвършенстване;
- б) създаване на документи, посочващи какви техники за контрол и верификация на дизайна и технологични и системни мерки са използвани при проектирането на продукта;
- в) създаване и поддържане от производителя на информация, която прави описание на ключовите екологични елементи на управленската система и процедурите за контролиране на всички изисквани документи.

3.3.2. Документацията относно енергоемкия продукт съдържа по-специално:

- a) общо описание на енергоемкия продукт и предназначението му;
- б) резултатите от съответните проучвания за екологично оценяване, направени от производителя, и/или позовавания на библиография за екологично оценяване или казуси, които могат да се използват от производителя за оценяване, документиране и определяне на решения за стоков дизайн;
- в) екологичният профил, ако се изисква от мярката по прилагането;
- г) документи, представящи резултатите от измервания на изпълнените изисквания за екодизайн, включително и подробни данни за съответствието на измерванията с изискванията за екодизайн, дадени в приложимата мярка по прилагането;
- д) спецификации, създадени от производителя и посочващи по-специално стандартите, които са използвани; когато стандартите, посочени в член 10, не са използвани или когато те не включват изцяло изискванията на приложимата мярка по прилагането, се посочват средствата, използвани за осигуряване на съответствие;
- е) копие на информацията относно екологичните аспекти на дизайна на продукта, предоставена в съответствие с изискванията, определени в приложение I, част 2.

3.4. Проверяващо и коригиращо действие:

- а) производителят трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че енергоемкият продукт е произведен в съответствие с неговата спецификация за дизайн и с изискванията на мярката, която се прилага към него;
 - б) производителят създава и поддържа процедури за разкриване и реагиране в случай на несъответствие и внася промени в документираните процедури, произтичащи от коригиращо действие;
 - в) производителят извършва най-малко през три години пълен вътрешен одит на управленската система в частта ѝ за екологичните елементи.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Декларация за съответствие

(посочена в член 5, параграф 3)

Декларацията за съответствие трябва да съдържа следните елементи:

1. име и адрес на производителя или негов упълномощен представител;
 2. описание на модела, достатъчно за недвусмислената му идентификация;
 3. когато е целесъобразно, позоваванията на използваните хармонизирани стандарти;
 4. когато е целесъобразно, другите технически стандарти и спецификации, които са използвани;
 5. когато е целесъобразно, позоваванията на други актове на Общността, които регламентират поставянето на СЕ маркировка;
 6. идентификация и подпис на лицето, упълномощено да задължи производителя, или негов упълномощен представител.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Съдържание на мерките по прилагането

(посочени в член 15, параграф 8)

Мярката по прилагането съдържа по-специално:

1. точното определение на типа/типовете енергоемки продукти, за които се прилага;
2. изискванията за екодизайн към енергоемките продукти, за които се прилага, дата/дати за изпълнение, поетапни или временни мерки и срокове:
 - когато става въпрос за генерични изисквания за екодизайн, съответните фази и аспекти, подбрани от упоменатите в приложение I, точки 1.1 и 1.2, придружени от примерни параметри, подбрани от упоменатите в приложение I, точка 1.3, като ръководство за оценяване на подобренията по отношение на определени екологични аспекти;
 - когато става въпрос за специфични изисквания за екодизайн, техните нива;
3. параметрите на екодизайна, посочени в приложение I, част 1, за които не са необходими изисквания за екодизайн;
4. изискванията за монтиране на енергоемкия продукт, когато то има пряко въздействие върху екологичното представяне на енергоемкия продукт;
5. използваните стандарти и/или методи за измерване; когато е целесъобразно, използваните хармонизирани стандарти, на които са направени позовавания в *Официален вестник на Европейския съюз*;
6. подробна информация за оценяване на съответствието съгласно Решение 93/465/ЕИО:
 - когато модулът/модулите, който(които) се прилага(т), се различава(т) от Модул А: факторите, довели до избора на конкретната процедура;
 - при необходимост, критериите за одобряване и/или сертификация на третите страни;когато са определени различни модули в други СЕ изисквания за същия енергоизползващ продукт, модулът, определен в мярката по прилагането, има предимство за съответното изискване;
7. изисквания за информацията, която се предоставя от производителите, предимно за елементите на техническата документация, които са необходими за по-лесното проверяване на съответствието на енергоемкия продукт с мярката по прилагането;
8. продължителността на преходния период, през който държавите-членки са задължени да разрешат пускането на пазара и/или в действие на енергоемките продукти, които са в съответствие с действащите законови разпоредби на тяхна територия на датата на приемане на мярката по прилагането;
9. датата за оценка и възможна преработка на мярката по прилагането, съобразена с скоростта на техническия прогрес.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

В допълнение към основното правно изискване, че инициативите за саморегулиране са в съответствие с всички разпоредби от Договора (по-специално вътрешен пазар и правилата за конкуренция), както и с международните задължения на Общността, в т.ч. правилата за многостранна търговия, може да се използва следният неизчерпателен списък на примерни критерии, за да се направи оценка на приемливостта на инициативите за саморегулиране като алтернатива на мярка по прилагането в контекста на настоящата директива:

1. Открит достъп за участие

Инициативите за саморегулиране са открити за участието на оператори от трети страни както на етапа на подготовка, така и на етапа на изпълнение.

2. Добавена стойност

Инициативите за саморегулиране създават добавена стойност (повече от „обичайното за бизнеса“) от гледна точка на подобряването на общото екологично представяне на енергоемкия продукт.

3. Представителност

Предприятията и техните асоциации, участващи в инициатива за саморегулиране, представляват по-голямата част от съответния икономически сектор, като изключенията са сведени до минимум. Вниманието е насочено към осигуряване на съблюдаването на правилата за конкуренция.

4. Количествено определени и поетапни цели

Целите, определени от заинтересованите страни, са ясни и недвусмислени, като се започне от ясното определяне на базовата линия. Ако инициативата за саморегулиране обхваща продължителен период от време, се включват междинни цели. Задължително се осигурява възможност за мониторинг на съответствието с целите и междинните цели по достъпен и достоверен начин, като се използват ясни и надеждни показатели. Разработването на такива показатели се улеснява от научноизследователската информация и изходните технически данни.

5. Участие на гражданското общество

С оглед на осигуряването на прозрачност инициативите за саморегулиране се оповестяват публично, включително чрез използването на Интернет и други електронни средства за разпространение на информация.

Същото е в сила и за междинните и окончателните мониторингови доклади. Заинтересованите страни, включително държавите-членки, предприятията, НПО в областта на околната среда и асоциациите на потребителите, се канят за обсъждане на инициативите за саморегулиране.

6. Мониторинг и докладване

Инициативите за саморегулиране включват добре изградена система за мониторинг, с ясно определени отговорности за предприятията и независимите инспектори. Службите на Общността, съвместно с участниците в инициативата за саморегулиране, са поканени да следят постигането на целите.

Планът за мониторинг и докладване е подробен, прозрачен и обективен. Той остава за службите на Общността, подпомагани от комитета по член 19, параграф 1, които преценяват дали са постигнати целите на доброволното споразумение или други мерки за саморегулиране.

7. Разходна ефективност на администрирането на инициатива за саморегулиране

Разходите за администриране на инициатива за саморегулиране, по-специално тези за мониторинг, не трябва да създават непропорционално голям административен товар в сравнение с целите на инициативата и с другите инструменти на политиката, които са използвани.

8. Устойчивост

Инициативите за саморегулиране са отговор на политическите цели на настоящата директива, включително и на комплексния подход, и съответстват на икономическите и социалните измерения на устойчивото развитие. Защитата на интересите на потребителите (здравословни условия, качество на живота и икономически интереси) също е включена.

9. Съвместимост на стимулите

Малко вероятно е инициативите за саморегулиране да създадат очакваните резултати, ако други фактори и стимули — пазарен натиск, данъци и законодателство на национално ниво — изпращат противоречиви сигнали на участниците в начинанието. Политическата последователност е от съществено значение в това отношение и се взема предвид при оценяването на ефективността на инициативите.
